

MENIGHETSBLAD

for Budal, Singsås, Soknedal og Støren

MARS 2021 NR 1 70. ÅRGANG

En påskevandring i bilder

Snart er det påske og vi drar på hytta, men hva er det egentlig vi feirer i påska? med å fylle påske uka med hva den egentlig inneholder. Her kommer en vandring over dagene i påskeuka eller den stille uke som den også kalles.

Krybba er tom: Husker dere jula, da Jesus kom til oss som et lite barn? Nå er krybba tom og Jesus er blitt voksen. Og nå har det gått mange år siden han lå i krybba. Jesus har blitt 33 år, og nå skal dere få høre om hva som skjedde den siste påsken som han levde.

Palmesøndag:

Jesus dro med disiplene sine til Jerusalem for å feire påske og folk hadde hørt at han skulle komme. De sto langs veien og ventet på han med palmeblader i hendene. Og når han kom ridende på et esel ropte de «Hosianna Davids sønn». Hosianna betyr nesten det samme som hurra!

Oppgave:

Gå ut å plukk greiner av gran eller furu og rop hosianna, og ta de med inn og sett de i en vase. Les i bibelen om palmesøndag Matt 21,1-11.

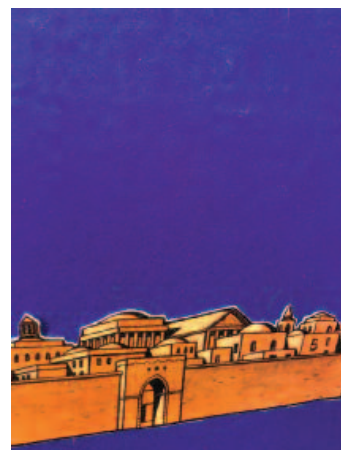
Mandagen etter Palmesøndag gikk Jesus inn i tempelet.

Oppgave:

Slå opp og les i bibelen om hva som skjedde i tempelet: Matt 2,12-17.

Rydd plass på stuebordet og sett et fint fat

der. Oppå setter du vasen med den grønne kvisten, og, om du har, sett et esel der også.

Tirsdag var Jesus i Betania på besøk hos venner

Oppgave:

Gå på besøk til noen du vet blir glad for å se deg og be de med ut å leke/gå tur.

Onsdag:

Judas en av disiplene til Jesus, og han syntes ikke at Jesus oppførte seg som den kongen han sa han var.

Derfor gikk han til de som ikke likte Jesus og sa at han visste hvor Jesus var og at han

kunne lede dem til han om han fikk penger for det. Han fikk 30 sølvpenger.

Oppgave:

Lag eller legg noen penger på brettet på bordet også.

Skjærtorsdag:

Denne dagen skjedde det noe spesielt for Jesus ba vennene sine på fest, men før de fikk sette seg til bords så ville Jesus vaske føttene til disiplene. Dette fordi han ville vise at ingen er større enn at en kan tjene andre. Skjær betyr ren.

Etterpå satte de seg til bords og Jesus innstiftet nattverden. Han sa de skulle gjøre det til minne om han, når han ikke var der hos dem. Nattverd feirer vi fortsatt i kirken til minne om dette. Nattverd er et sakrament. Sakrament er en usynlig gave på en synlig måte.

Oppgave:

På brettet legger du en vaskeklut, litt tørre kjeks og et lys. Overrask de hjemme med å lage kveldsmat.

Langfredag:

Tenn et lys. Når Jesus var med vennene så var det som om de hadde et lys hos seg. Men det var noen som ikke likte Jesus og det han sa. De hadde bestemt seg for at Jesus måtte dø. Soldatene kom og tok Jesus! Disiplene ble redd og løp og gjemte seg.

Jesus ble tatt med til Pilatus som dømte han til døden. På langfredag ble Jesus hengt på et kors. Det var en laaang-fredag.

Oppgave:

Blås ut lyset! Lag ett kors av pinner eller kvister. Les i bibelen om hva som skjedde langfredag: Luk 22,39-23,46

Påskeaften:

Hele denne dagen satt disiplene og var redde. Deres bestevenn var borte, og de var redde for at de som tok Jesus skulle komme å ta dem også. En rik mann som heter Josef fra Arimatea, spurte om å få Jesu kropp for å legge han i en grav som han hadde, og det fikk han. Alt var mørkt og trist.

Oppgave:

Tenk på noen som du savner, som du kanskje ikke har sett på lenge. Ring eller skriv ei melding til den personen. Legg et lukket påske-egg på brettet for dette minner oss om graven.

Påskemorgen:

Noen kvinner går til graven for å legge på blomster for noe måtte de gjøre. Da de kom til graven, var graven tom! De trodde

at noen hadde tatt han, men en engel viste seg for dem å sa: «*Han som dere leter etter, er ikke her. Han har stått opp!*»

Senere traff de Jesus igjen lys levende! Disiplene kunne ikke tro det, men så skjønte de at han hadde jo sagt at han skulle dø, men skulle også stå opp igjen! Det var som om lyset kom tilbake i livene deres!

Oppgave: Tenn lyset! Sett noen blomster på brettet, for eksempel påskeliljer. Feire med

fest at Jesus har seiret over døden! Åpne det påskeegget.

På brettet som vi ryddet plass til på mandag skal det nå ligge noe som minner oss om alle dagene i den stille uke: Esel og grønt bar, penger, vaskeklut og kjeks, ett lys, ett egg og til slutt blomster.

Ønsker dere alle ei riktig fin påske!

Kari

Flytting av konfirmasjoner til høsten

På grunn av korona epidemien og usikkerhet rundt hvordan våren blir har vi i samråd med menighetsråd, prester og øvrig stab blitt enig om å flytte samtalegudstjenester og konfirmasjoner til oktober. Disse blir da i likhet med i fjor gjennomført på to helger både lørdag og søndag. Samtale gudstjenestene for konfirmanter 2022 blir i uken forut konfirmasjonshelgen.

Singsås:

Samtale gudstjeneste
tirsdag 5. oktober kl. 19.00
Konfirmasjon
lørdag 9. oktober kl. 11 i Singsås kirke

Budal:

Samtalegudstjeneste
torsdag 7. oktober kl. 19.00
Konfirmasjon
søndag 10. oktober kl. 11.00 i Budal kirke

Støren:

Samtalegudstjeneste
tirsdag 12. oktober kl. 19.00
Konfirmasjon
lørdag 16. oktober kl. 10.30 og kl. 13.00

Soknedal:

Samtalegudstjeneste
torsdag 14. oktober kl. 19.00
Konfirmasjon
søndag 17. oktober kl. 10.30 og 13.00

«Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede. Han er stått opp, han er ikke her!»

Det er en varhet i den scenen vi ser malt på denne altertavlen. De tre kvinnene er Maria Magdalena, Maria, Jakobs mor, og Salome. De hadde kjøpt velluktende oljer for å gå og salve Jesus, som var blitt slått i hjel. Kanskje var det slik for dem at ting var lettere gjort enn sagt. Det er en varhet i kvinnes blikk når vi ser dem på bildet. Kunstneren har grepet øyeblikket. De står der forundret, uten ord. Blikket er vendt mot engelen og hånden som peker oppover.

Hadde varheten i situasjonen avløst forferdelsen? Og så hadde de lyttet, og hørt engelen si: «Vær ikke forferdet! Dere leter etter Jesus fra Nasaret, den korsfestede.

Han er stått opp, han er ikke her!»

De var de første som fikk høre om dette! Det var nettopp de som skulle fortelle om Jesus til disiplene hans: «Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.»

De gikk ut og flyktet fra graven. De var skjelvende og ute av seg. Forstod de hva det betydde at Jesus var oppstått?

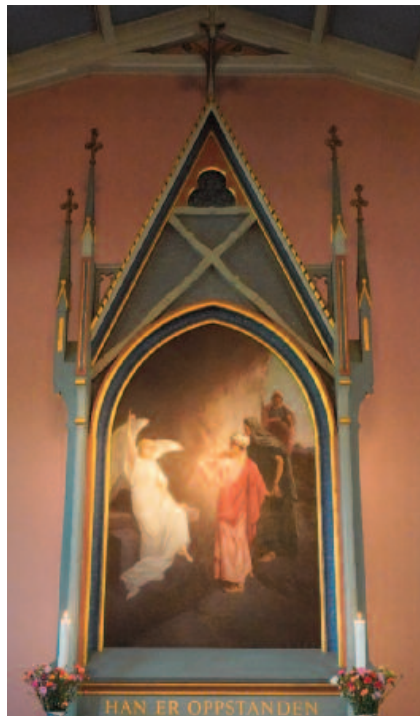
Om en liten stund skulle de få møte Jesus. Og fatte mot!

Og de og vi andre skulle møte andre og peke på håpet som

ligger i dette:

«Vær ikke forferdet! Jesus er stått opp!»

Hans-Ole Sveia

Bildet viser altertavlen i Strømsgodsets kirke i Drammen.

Denne er malt i 1894 av Axel Ender (1853-1920), som også brukte dette motivet til altertavlene som han noen år tidligere hadde malt i Kampen kirke i Oslo (1884) og til Molde kirke (1887). Da Molde kirke ble bombet i 1940 var altertavlen og et trekors det eneste de fikk reddet. Altertavlen i Molde henger i dag på sideskipets østvegg i domkirken. Foto: Hans-Ole Sveia.

«Det var i soloppgangen for lenge siden nå. Tre kvinner gikk i graven, de gikk og gråt på veien dit hvor den døde lå.

Hvem kunne lenger hjelpe i deres angst og nød? Det fantes ingen annen som han i hele verden, den venn som nå var død.

Det var i soloppgangen, til graven kom de tre. En engel ropte til dem: Han lever! Kristus lever! Skynd dere nå av sted!

Han selv er soloppgangen, han selv er verdens lys. Han varmer dem som fryser, han følger oss på veien, han lyser i Guds hus!»

Tekst: Britt G. Hallqvist (1975).
Oversettelse: Svein Ellingsen (1975)

Landsbyens unge forbilde

Selv om Japhet Muleba er på skolen fra morgen til langt på kveld, ligger han ikke på lat-siden. Med papir og blyant motiverer han landsbyens unge til å samarbeide om en lysere fremtid.

Tekst: Anette Torjusen

17-åringen er et eneste stort smil da vi møter han i landsbyen Kasalaulo i Zambia. Ikke rart han får ungdommen med seg når han snakker entusiastisk om alt man kan få til sammen.

- Drømmen min er å bli lærer for jeg liker så godt å motivere andre. Lære bort det jeg kan og hjelpe andre til å lære, forteller han.

Håper livet skal bli bedre

Er det noe Japhet brenner for, så er det å

forandre Zambia til det bedre. Og hvem er vel bedre rustet enn de unge, spør han.

- For min egen del så både håper jeg og drømmer jeg at livet mitt skal bli bedre enn det er i dag og derfor prøver jeg å motivere ungdommene her til å dra landet vårt fremover, sier 17-åringen.

Landsbyen han bor i var lenge preget av sykdom. Eneste vannkilde var en skitten elv for de 1753 innbyggerne. Her hentet de alt fra drikkevann til vann til klesvask og matlaging. Selv brukte han mange timer hver dag på å

hente vann. Men etter at landsbyen fikk brønn med rent drikkevann av Kirkens Nødhjelp i 2018, kan han bruke tiden sin på hjertesakene sine.

- Jeg er så takknemlig for at vi har fått rent vann, nå håper jeg vi kan få enda flere vannstasjoner i landsbyen.

Tegner på tøffe dager

Selv verken drikker han alkohol eller røyker.

- I stedet for å drikke øl, røyke eller ta andre ting, bør vi jobbe for å forandre livene våre. Derfor fremsnakker han utdanning til landsbyens unge. Selv om dagene på skolebenken er lange.

- Jeg drar til skolen tidlig om morgenen, så går jeg hjem til lunsj, for så å være på skolen igjen til klokken 21. Da blir det ikke alltid så mye tid til andre ting. Skolen min ligger

nemlig langt unna, forklarer han.

Går man forbi huset til Japhet, kan man ofte se han sitte med litt krum nakke på den lille verandaen utenfor inngangsdøra. Så fort sjansen byr seg, trekker han frem papir og blyant. Tegning er nemlig favoritt hobbyen hans.

Men tegning er ikke bare kos, det er også et fristed.

- Det er mange utfordringer i hverdagen, men tegning får meg gjennom dem.

Det er også en av fanesakene hans. Det å finne noe du virkelig liker, som tegning for han, mener han er godt anvendt tid.

- Hvis man bruker tiden sin på ting som kan sikre deg en god fremtid, så gir det håp for hele vår generasjon, smiler han.

STØTT ÅRETS FASTEAKSJON

For **250 kr** kan du gi ett menneske
sikker tilgang til rent vann livet ut!

Vipps til 2426

(velg *Send*)

SMS **VANN** til **2426** (250kr)
Kontonummer: **1594 22 87493**

Pengene fra fasteaksjonen går til
hele Kirkens Nødhjelps arbeid.

Tusen takk for støtten!

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

Fasteaksjonen.no

Husker du
at du puttet på
den pungen
i den bøssa
og tenkte
jaja en dråpe i havet
så ble det plutselig
en brønn

Trygve Skaug

FRA FASTELAVNSBOLLER TIL SEKK OG ASKE?

Fastelavnstiden handler om mye spennende, og den og fastetiden danner store kontraster! Her noe om dette!

Fastelavnssøndag

Fastelavn kommer av det nedertyske ordet for «kvelden før fasten», og brukes om de tre dagene før fastetiden. Fastelavn er avslutningshelgen for karnevalet i flere land. Blant tradisjoner som fortsatt lever her i landet finnes fastelavnsris og baking av fastelavnsboller. Noen kaller fastelavnssøndag for fleskesøndag.

Blåmandag

Dette navnet har også kommet fra tysk. Det er kallenavnet på fastelavnsmandag. Det er flere teorier om opprinnelsen til dette navnet. En av disse er at alteret i kirkene i middelalderen ble dekket med et blått klede denne dagen. En tradisjon forteller at man dekket til alterbildene i kirken med et blått klede eller en lukket igjen alterkapene. Det ble stående slik frem til første påskedag. En annen er at fastens liturgiske farge fiolett var at mange kirker ikke hadde råd og i stedet brukte blå farge. Det pussige med den forklaringen er at blåmandag ikke er noen del av fastetida og at den liturgiske fargen på fastelavnssøndag og fastelavnsmandag iallfall i dag er grønn, men om vi tenker på tiden for tildekkingen av alterbildene fram til første påskedag, så kan dette likevel ha noe for seg.

Fetetirsdag/Feittirsdag

Denne dagen skulle man tradisjonelt fete seg opp og være god og mett før fasten starter. Dette var en folkelig fest på den siste dagen før fasten begynte. På denne dagen var det tradisjonelt kraftig kost. I Trøndelag og Nord-Norge var det tradisjon for å spise saltkjøtt og kålrotstappe på denne dagen.

Askeonsdag

Med denne dagen begynner fasten eller fasteti-

den. Dagen har fra 900-tallet vært markert som inngangen til fasten. Askeonsdag er onsdagen etter fastelavnssøndag. Navnet askeonsdag stammer fra uttrykket «i sekk og aske». Uttrykket kjenner vi fra flere steder i Bibelen, hvor sørgende folk har kledt seg i sekk og aske som tegn på deres sorg. I middelalderen møtte de troende i kirken med botsklær og aske i håret. I landets kirker ble det spesielt tidligere holdt en egen spesiell gudstjeneste denne kvelden, men det virker som at denne tradisjonen ikke lenger står så sterkt. I noen kirker har det vært vanlig å tegne et askekors i pannen på de som kommer til kirke.

Fastetiden

Nettsidene til Den norske Kirke betegner fastetiden som en tid for å leve enklere enn ellers, i konsentrasjon om livets skjørhet og frelsens mysterium. Kan vi forstå den som en bro som fører oss videre til påsken?

Fastens 40 dager har gitt opphav til ordet karantene. I dag bruker vi vel helst dette ordet om å holde folk eller dyr isolert i en periode, men ordet betyr «omtrent fire titalls» - noe vi må anta sikter til fasten - og det betyr vel i overført betydning «unntakstid». Det siste kan vi lettere forstå i våre dager, vi som det siste året har levd i det vi kan kalle for en unntakstid. Kanskje kan vi i dag lettere forstå folks glede da fastetiden var overstått?

De siste ti-årene har fastetiden vært tid for fasteaksjonen til Kirkens Nødhjelp. Fasteaksjonen er en tradisjon som strekker seg langt tilbake i tid. For over 50 år siden bestemte menighetene i Norge seg for å ha en årlig innsamlingsaksjon til Kirkens Nødhjelp sitt arbeid. Fasteaksjonen er i dag den nest største innsamlingsaksjonen i Norge, etter TV-aksjonen.

Hans-Ole Sveia

En stor takk til vår kjære kirkemusiker

Ronny Kjøsen har sluttet som kirkemusiker hos oss. Han ble først ansatt som vikar i Støren kirkelige fellesråd i 2013 og fra 2015 ble han fast ansatt. Han sluttet hos oss 1. desember 2020.

I løpet av disse årene har han blitt et populær og har traktert orgel, piano, trekkspill og med sang. Han er også komponist og arrangør, og vi har hatt flere konserter og oppsetninger med han i kirkene våre i denne perioden. Vi har alle hatt mye glede av hans musikk og formidlingsevne.

Ronny kommer til å fortsette med sitt frilansarbeid med musikk. Nylig ga han ut plata Bondebohem hvor blant andre Ingrid Storlimo deltar, og denne er nå nominert til Spellemannprisen i klassen for folkemusikk/tradisjonsmusikk. Vi heier på Ronny!

Nå har han sagt at han kan stille som vikar når det er mulig så vi slipper ikke helt taket i han. Og det er vi på kirkekontoret veldig glade for fordi han har vært en svært god kollega som vi allerede savner i det daglige. En stor og varm takk til Ronny og alt han har gjort for oss og den musikalske reisen vi har fått ta del i.

*Eli Ødegård
Kirkeverge / daglig leder*

MENIGHETENES ÅRSMØTER

- Støren kirke 11. april kl.11.00 (umiddelbart etter gudstj.)
- Singsås kirke 18. april kl.11.00 (umiddelbart etter gudstj.)
- Soknedal kirke 18. april kl.14.00 (umiddelbart etter gudstj.)
- Budal menighet har avholdt årsmøte 21. mars.

– med forbehold om endringer pga. smitteverntiltak.

Evt. saker sendes menighetsrådets leder i god tid før årsmøte.

-se kontaktinfo på vår hjemmeside storen.kirken.no

Vanlige årsmøtesaker. Velkommen!

Menighetsrådene trenger hjelp

I året som har gått har det dessverre blitt arrangert svært få gudstjenester og med dertil mindre offer til menighetsarbeidet. En gave til dette arbeidet mottas med en stor takk.

- Budal menighetsråd: kontonummer 4215.57.03592, Vipps 610 638
- Singsås menighetsråd: kontonummer 4355.16.05354, Vipps 112 665
- Soknedal menighetsråd: kontonummer 4333.35.32957, Vipps 587 850
- Støren menighetsråd: kontonummer 4342.06.05197, Vipps 104 658

UTVANDRINGEN TIL AMERIKA

I forbindelse med rydding og systematisering av stoff som gjelder utvandringen til Amerika fra familien Rognes på gården Borstu 21/1 i Støren, har jeg fått et godt inntrykk av hva som var viktig for de som da levde og hvordan de tenkte. Far hadde en «gammeltante» Gunhild J. Rognes som døde i desember månes 1953-vel 70 år gammel. Hun var veldig slekts-bevisst og tok vare på den tidlige korrespondanse (1879) så vel som at hun selv brevvekslet med de som var «reist over». Gunhild var for øvrig setertaus for Borstu så lenge hun levde og livnærte seg ellers som kokk for selskap. Det er sagt at hun bevarte meg for mange fortjente oppstrammere fordi at jeg var så egenrådig som liten!

Det var det store hamskiftet i jordbruket med mindre behov for arbeidskraft og fattigdom som utløste utvandringen. Ingebrigt J. Rognes d. 1915 hadde 7 barn og 4 av dem reiste. Det var allerede godt kjent at Amerika var mulighetenes land! Tenk å komme fra steinura og kunne arbeide med fin, flat jord så langt øyet kunne se. De fra Borstu, Rognes slo seg ned som farmere i området Deuel County, i grenselandet mellom Sør-Dakota og Minnesota.

Det sto ingenting ferdig og ventet på dem. De måtte bygge opp alt selv. Arv hjemmefra ville de ikke ta imot, de visste nok så altfor vel at det var «smalhans» hjemme. Tradisjoner som de var oppvokst med tok de med seg bl.a. nevner sønn Peder I. Rognes i brev datert 20. februar 1879 at han har gitt sin lille sønn navnet Ingebrigt etter bestefar Ingebrigt (d. 1915).

Kristendommen sto sterkt blant utvandrerne av vår slekt så vel som andre, også dette en tradisjon de hadde med hjemmefra. Til å begynne med hadde de ikke kirke og de samlet seg derfor i boligene hos hverandre for oppbyggelse. Peder skriver i nevnte brev at de har en «snild præst» som besøker dem omtrent hver 4. søndag og da holder han preken. Så kan han ofte være en eller to dager til og da holder han Oppbyggelse i heimene. Peder klager over at her som andre steder så står ikke den praktiserende kristendom like sterkt «i forhold til den store

Hob». Er det noen som kjenner seg igjen?

I settlementet i Hendriks, Minnesota, ble det utvandrere fra Rognes og Singsås som bygde kirka og på skiltet står det «Singsaas Lutheran Church – 1874». På samme måten som bøndene bygde Støren kirke 1816. Utvandrerne kom til området først i 1873 – det er en indikasjon på hvor viktig kirka var for dem.

Et forsøk på å dra noen store linjer. I dag er man så mye mer frigjort og opplyst enn hva våre forfedre var. Tradisjonell tilnærming og verdier er satt under press fra aktører som benytter seg av teknologien for å nå mange mennesker og det er ikke alltid så lett å gjennomskue hva de egentlig er ute etter. Vi trenger en motvekt i form av at det enkelte menneske kan kjenne trygghet og føle på at arven fra våre forfedre inkludert omsorgen for hverandre er vel verd å ta vare på. Kirken som bygning er bare et symbol, men innholdet i arven stikker mye dypere hos de fleste av oss enn vi er oss bevisst i det daglige. Jeg har stor glede av å tenke tilbake på årene ved barneskolen på Rognes. Her sang vi ofte «Alltid freidig når du går – Veier Gud tør kjenne ...»

Harald Rognes

Peder og Jonetta Rognes utvandret fra Borstu Rognes i 1871. Bildet er av ekteparet med sine seks sønner. Bak fra venstre: Chris, Ingebrigt, Oliver, Gilbert og Ole. Foran fra venstre: Peder Rognes, yngstesønnen Martin og Jonetta Rognes. Foto: i familiens eie.

KJÆRE GUD, NÅR EG BED

*Kjære Gud, når eg bed, lat min tanke kvile i fred
frå alt stress i verda omkring og all uro for daglege ting.
Lat din kjærleik få trengje seg inn, slik at han kan forandre mitt sinn.
Lat oss alle som trur på ditt ord, vera saman i bøn for vår jord*

*Hjelp meg, Gud, til å gi både pengar, arbeid og tid
i den tenesta der eg er sett, slik at eg kan forvalte den rett.
Gi meg kraft til å dele mitt brød med dei menneska som er i nød.
Hjelp meg søkje fornying og fred. Høyr meg, kjære Gud når eg bed.*

I november 2014 meldte vi i Singsås damekor oss på å være med på "Salmeboka minutt for minutt". På direktesendt tv sang 200 kor seg gjennom hele salmeboka. 60 timer med sammenhengende salmesang døgnet rundt.

Vi i Singsås damekor sang 5 salmer i beste kirketid søndag 30.november. Det var en stor og flott opplevelse for koret. Dette henter vi frem gode minner fra i dag.

En av salmene vi sang var «Kjære Gud, når eg bed». En vakker salme som treffer godt i disse dager, da vi må stå sammen for vår jord. Vi

savner koret vårt. Selv om vi "møtes" ukentlig på digital øvelse blir det ikke det samme som å møtes fysisk. Vi savner å få synge, le og gråte sammen, og ikke minst å kunne gi hverandre en klem.

Sang og musikk rører og berører. Det treffer oss i hjertet, og kan både glede og trøste. Enn så lenge må vi stå sammen på avstand – men vi trøster oss med at det vil gå over.

*Hilsen
Singsås damekor*

BAK STENGTE DØRER?

I fjor var kyrkjedørene stengde i heile påska, kanskje for første gang i kyrkja si historie i Noreg. Ikkje ein gong under krigens dagar var det slik. Det er når ein ikkje lenger har det som ein elles tek for gitt, at ein legg merke til kor viktig det er:

*«I dag står flaggstangen naken
blant Eidsvolls grønnende trær.
Men nettopp i denne timen
vet vi hva frihet er.»*

Slik las Nordahl Grieg frå NRKs radiostasjon i Tromsø 17. mai 1940. Vi kjenner dramatikken i orda hans frå ulike opplevingar det siste året. Vi har hatt mange eksempel på at vi plutselig ikkje har noko vi har tatt for gitt, og kjenner no på kva det betyr for oss. No er det ein skjult fiende som trugar oss, helse og liv. Det er ikkje heilt den same dramatikken som for 80 år sidan, men likevel noko som får oss til å la vere å gjere det som elles hadde vore heilt naturleg: Helse på kjente og ukjente i handa, møte menneske både heime og ute, klemme på barn og barnebarn, vere i ei forsamling med mange menneske, gå på skule, arbeidsplassen, bussen, toget, fotballbanen – og vi kunne fortsette. Og alt dette gjer vi av frykt for helse og liv, for andre og for oss sjølve.

No skal vi feire påske, ikkje berre ha påske i kalenderen. I år ser det ut til at det er litt nye vilkår. Så vi planlegg påskefeiring - i kyrkjene – men med eit lite atterhald om kva som måtte bli nødvendig dersom det vert lokale smitteutbrot. Den kristne kyrkja er blitt til i ein situasjon prega av drama og frykt. Ei av historiene frå påskeevangeliet handlar endå til om stengde dører. Det er ganske forståeleg det som vert fortald i Johannesevangeliet kappittel 20, vers 19-23. Disiplane gøymde seg og stengde døra bak seg fordi dei var redde. Dei hadde gode grunnar til å stenge døra. Dei såg kva som skjedde med Jesus, dei kunne frykte det same for deira eigen del. Det var blitt ny uro i Jerusalem av ryktene om at han ikkje var lenger i grava der han var lagt.

Men ikkje ein gong deira frykt kunne stenge

den oppstandne Jesus ute og forhindre han i å møte dei der dei var i livet: Fylte av frykt, stengte inne i sin eigen redsel. Jesus

kom likevel, Jesus kom heilt inn til dei. Han kom ikkje med latterleggjering av at dei var redde. Han kom heller ikkje med hevn over dei som hadde både forlatt han og fornektat han. Han kom ikkje ein gong med kritikk.

Han kom med eit anna budskap: «Fred vere med dykk!»

Dette vart på eit vis den første kristne gudsteneste, som eit møte mellom den oppstandne Jesus Kristus og dei menneske som samlar seg fordi dei følgjer han – eller har følggt han. Så sender han dei ut. For å dele det dette møtet med den oppstandne gir dei. Slik har det halde fram, heilt til oss og vår tid: Nokon har halde ryktet om den oppstandne Jesus Kristus levande og skapt møteplasser mellom oss og han.

Slik har våre gudstenester vorte til. Slik er dei fortsatt noko som er meir enn oss sjølve og våre kjensler av frykt eller kva det måtte vere som fyller oss. Men dei er også eit møte der vi kan vere oss sjølve, ja, der vi ikkje kan vere noko anna enn oss sjølve. For det er slik den oppstandne kan møte oss. Og sette mot i oss. Og sende oss ut for å leve og dele det Gud har gitt oss.

Vi treng desse møtene. Med den oppstandne – og med kvarandre. Difor håpar eg inderleg at vi kan få feira gudstenester i kyrkjene denne påska. Skulle det ikkje gå, minner påskeevangeliet oss om at Jesus når inn til oss der vi er – likevel. I så fall treng vi endå meir eit ord om fred.

God påske!

Helsing

Olav Fykse Tveit

Preses og biskop for Nidaros domprosti

FOR VOTTENE, OG ALT DET ANDRE, HJERTELIG TAKK

Da det kalde været kom, ble det viktig å finne de beste klærne. I skuffa fant jeg et par votter, 10 år gamle, men nesten aldri brukt. De har vært for verdifulle. Det er strikket inn en dato på dem, 13. februar 2011. Dagen da jeg ble ordinert som prest, i Soknedal kirke. Det er på tide å takke!

Det har jeg tenkt på en stund. Men mange av dere vet at for meg kan det være en ubehagelig lang vei mellom idé og handling. Vottene, som jeg fikk av Marie Norvik i Budalen, minnet meg om den forsømte takken. Jeg hadde vært prest «på prøve» i to år før ordinasjonen, og fikk 7 år til. Til sammen 9 flotte år i menighetene i Midtre Gauldal.

Det er så mange mennesker og situasjoner jeg nå tenker på med glede. Jeg kan humre og le for meg selv, eller bli rørt. La meg nevne noen få eksempler:

I våre menigheter blir oftest fellestekster som trosbekjennelse og Fadervår fremført i form av mumling, nesten ikke hørbart. Derfor ble jeg tatt på senga i Budal kirke da plutselig alle som var i kirka samstemt, høyt og i en god, felles rytme plutselig var med. Menn, kvinner og barn bekjente vår hellige tro. Selv ble jeg så beveget at det holdt hardt å fortsette med å lede an i tekstene.

Å få være sammen med pårørende er en sårbar situasjon. Det er dristig av dere å slippe presten så langt inn i deres og familiens liv. Jeg har ivret for at også barna må få være med på samtalen om den avdødes liv. Det betalte seg særlig en gang i Soknedal, da en gutt, som hadde fulgt oppmerksom med, plutselig sa noe slikt: «Pappa, dette har du aldri fortalt om bestemor før!» Et hellig øyeblikk.

Hadde vi kontroll da vi la opp til 200-årsjubileet i Støren kirke? Et helt år med månedlige arrangement, bokskriving, minikirka, familiedag på kirke-

bakken, stemningen under fargelampene i partyteltet utenfor kirkeporten, fantastiske musikalske prestasjoner i mange stilarter. Og de mange frivillige. Nei, vi hadde vel ikke alltid følelsen av å ha kontroll, men det var forløsende da en i menighetsrådet på et oppsummeringsmøte, sa med glød i øynene: «Jeg angrer ikke på noen ting av det». Det gjør ikke jeg, heller.

Vi gjorde noe dristig, men ganske kreativt en pinsegudstjeneste i Singsås kirke. Pinse er jo kirkens bursdag, og vi visste det ville komme mange barn. Da laget vi bursdagsfest. Og mens presten talte til de voksne, satt barna i koret framme i kirka og spiste bursdagskake. Og hver av dem hadde pannebånd med HelligÅnd-flamme. Jeg skulle ønske jeg fikk oppleve det én gang til. Da ville jeg sagt til menigheten: «*Ta vare på barna. La barna få høre om Jesus*».

Så mange situasjoner, så mange flotte mennesker som bidro på alle plan, frivillige og ansatte. Hjertelig takk for at jeg fikk være en del av dette. Det er sagt at den beste læreren for å utdanne en prest, er menigheten. Jeg kjenner at det er sant.

Men dere kunne med fordel vært en strengere læremester. For jeg bærer også på minner om da jeg kom til kort. Feil jeg gjorde, situasjoner jeg ikke taklet, samtaler jeg ikke tok, mennesker jeg forlot, ord som ikke burde vært sagt. Det er sårt å tenke på. Jeg må be om tilgivelse.

Likevel, i sum kjenner jeg på en dyp takknemlighet. Til dere alle som jeg ble kjent med, og til Gud som skapte så mange flotte mennesker.

*Oddbjørn Stjern,
tidligere sokneprest i Støren fellesrådsområde*

LIV FERAGEN REFSETH – FRIVILLIG KLOKKER

I Støren Kirke har mange opp gjennom årene gjort en god og viktig innsats! En av de som har vært med lengst er Liv Feragen Refseth, hun har gjennom ca. 20 år vært med og virket som klokke. Liv forteller at gjennom sitt virke som klokke, har hun truffet mange som har vært engasjert i kirka opp gjennom årene. Det har vært fint å treffe og å bli kjent med de alle sammen! Liv setter også stor pris på å møte alle som kommer til kirka, kanskje litt ekstra glad for å kunne bistå dåpsbarn og foreldre når det er dåp. Hva er klokkeren sin oppgave lurer vi på? Det er mye opp til den enkelte prest sier Liv. Fast liturgi og tekster fra Bibelen er oftest det som klokkeren leser under gudstjenesten Ringing med kirkeklokkene har hun ikke gjort! Ringinga er automatisert nå og utføres av andre.

Liv trives godt når hun får treffe alle som jobber i kirka, hun føler seg velkommen og opplever at det samarbeides godt. Støren Menighetsråd vil takke Liv, og alle andre som er med og virker på frivillig basis i kirka.

Tekst og foto: Erling Lenvik

HVA BETYR DET?

I kirkelig sammenheng har vi mange ord som en kan stusse over og ønske en forklaring på. Ett av disse er «messefall». Mange vet at messe er det samme som en gudstjeneste, og ordet skulle således handle om en gudstjeneste som faller, uten at vi blir noe særlig klokere av den grunn. Men om vi tenker at ordet «fall» her kommer fra ordet «bortfalle», blir dette noe mer forståelig. «Messefall» er altså en planlagt gudstjeneste som bortfaller eller som blir avlyst. Opprinnelig ble ordet brukt om plutselige avlysninger, som når gudstjenesten blir avlyst som følge av at presten ble akutt syk og det ikke lot seg skaffe vikar. Eller når det var så kaldt at gudstjenesten måtte avlyses, slik det var i Brekken på 1. juledag for noen år siden. I løpet av de siste 20 år har ordet også brukt i en videre betydning, som når gudstjenesten må avlyses i et lengre tidsperspektiv, for eksempel av smittevern hensyn eller som følge av økonomiske innsparinger.

Et annet ord er «intinksjon». Dette brukes om måten som nattverdutdelingen skjer på. Tradisjonelt har nattverddeltakerne kommet fram og knelt på alterringen, der de har fått brød og vin. Nattverdrødet har de fått i form av en oblat,

som ser ut som en liten kjeks. I de siste rundt 100 år har en brukt særkalker. Presten har helt nattverdvinen opp i disse, slik at nattverd gjestene kunne drikke vinen fra disse små særkalkene. Tidligere var det en felleskalk som ble brukt, men dette sluttet en å bruke av smittevern hensyn etter at en hadde hatt epidemier som spanskesyka og tuberkulosen. Ved intinksjon kommer derimot nattverdutdelene ned i kirkerommet. Nattverdoblaten gis til nattverd gjestene som deretter dypper oblaten opp i den store kalken med nattverdvinen. Intinksjon betyr at brødet dyppes i vinen under mottakingen av nattverden. Noen vil bruke uttrykket «nattverd ved dypping» om «intinksjon». En tredje måte er det som kalles for «vandrenattverd». Også da kommer nattverdutdelene ned i kirkerommet, men nattverd gjestene har da med seg særkalkene og får nattverdvinen helt over i disse etter at de har spist nattverdoblaten. En variant av denne måten hadde vi ved nattverd i deler av koronatiden, da vi brukte engangsbegre istedenfor særkalkene. Nattverdoblaten ble da lagt ned i engangsbegeret, og nattverd gjesten spiste så denne før nattverdutdeleren helte vinen opp i begeret.

Hans-Ole Sveia

NÅ OGSÅ DIGITALE GUDSTJENESTER I MIDTRE GAULDAL

I to uker i januar 2021 var kirkene stengt for gudstjenester på grunn av smitteverntiltak. Det ble så en lettelse, slik at en atter kunne holde gudstjenester, men begrenset til maksimum 10 personer utenom de medvirkende. På sett og vis ble dette verken fugl eller fisk, og vi fant at vi heller måtte avlyse gudstjenester ennå en tid. I stedet valgte vi å spille inn noen digitale gudstjenester. Hver gudstjeneste ble innspilt etappevis, og klippene ble så redigert sammen. Dette krevde både en del planlegging på forhånd, innspilling i de enkelte kirker i løpet av 2 ½ - 3 timer og deretter en redigering av det hele før det ble lagt ut til gudstjenestetid på søndagen som en tok sikte på.

Noe av arbeidet bestod i å tilpasse gudstjenesten til dette formatet, og å tenke på målgrupper. Det var viktig at gudstjenesten ikke ble for lang. Veien ble til mens vi gikk den, og vi måtte gjøre erfaringer underveis. Det var ting vi måtte ta nye opptak av, men i så måte atskilte vi oss ikke fra NRK. Selv husker jeg fra Sommertoget i 2017 at den lokale reporter kom til å si noe feil i opptaket rett før at toget skulle gå fra en stasjon. Da måtte opptaket tas opp på nytt. Slik også med oss når vi skulle lage dialoger. Vi hadde da en slags dreiebok, men resultatet kunne avvike litt fra denne. Det siste var ingen katastrofe. Det skulle tross alt være en muntlig og forhåpentligvis en forholdsvis ledig form. Vi måtte bruke de ressurser vi hadde, og gjøre det beste ut fra disse. Til forskjell fra Sommertoget til NRK hadde vi bare ett kamera, mens NRK hadde flere. Hos NRK ble det utvekslet korte beskjeder i regivogna: «Super!», «Klar for åtte!», «Åtte!», «Klar for seksten!» og «Seksten!». Beskjedene kom fra sendelederen og dreide seg om hvilket bilde en skulle bruke og om når en skulle ha et utsnitt av dette, som for eksempel et nærbilde av folk som vinket. Vi hadde derimot bare ett kamera og måtte gjøre det beste ut av det. Og vi måtte lære underveis!

Noe av det mest hyggelige med arbeidet med de digitale gudstjenestene var samarbeidet med flere barnehager. Barnehagebarna sang noen

sanger, og noen av barna tente lys i lysgloben. Så hadde vi menighets salmer. I den første av de digitale gudstjenestene som ble tatt opp i 2021, valgte vi å ta bilde av salmeboka med melodiene til menighetsalmene. Vi håpet at den digitale menigheten var med og sang! Ved den neste gudstjenesten sang vi i stedet. Veien ble til mens vi gikk!

De to siste gudstjenestene som vi spilte inn var nok mer rettet mot den voksne delen av menigheten. Vi innså vår begrensning og hadde med oss solist på salmene på den fra Støren. Takk til Mary Rose Kant for at du stilte opp på relativt kort tid.

Det å lage en digital gudstjeneste var artig og utfordrende, og vi har blitt møtt med stor velvilje fra de vi har spurt om å delta og gode tilbakemeldinger som varmer hjertene våre. Vi må takke de som har vært med å gjøre dette mulig:

- Soknedal barnehage, Budal barnehage, Singsås barnehage for entusiastiske og glade barn og vakker sang.
- Mary Rose Kant for vakker solosang.
- Kristian Moan på kultur for hjelp med redigering/klipping og tips og råd om hvordan bli bedre på å filme.
- Organistene: Ronny Kjøsen, Nicolai Kostov og Wenche-Helene Fossen

Dette blir nok ikke den siste gangen vi lager noe digitalt for vi vet at kan, men vi håper at vi snart kan fylle kirkene igjen og treffes fysisk også.

Hans-Ole Sveia og Kari Dagrun Digre

Jeg ble utfordret av menighetsbladets redaksjon om å skrive noen ord om min tro, skal en gjøre det må man nødvendigvis bli ganske personlig, men jeg får la det stå til.

Jeg vokste opp med kristne foreldre og fikk tidlig en enkel barnetro. I Singsås hadde vi da som nå speideren, og der var jeg med. Jeg ble også etter hvert med i ungdomskoret Pax Tecum som vi hadde i hjembygda. Det skal nok sies at i 14-18 årsalderen så syntes jeg det kunne være både på klamt og kjedelig med bønn og bibel. Etter at jeg hadde fått kjørt opp tror jeg vi ragga rundt på helgenettene slik som andre ungdommer, men med mindre drikking. Jeg var jeg heldig og fant ei flott jente som delte mitt syn på livet, og som jeg ble gift med etter hvert. Jeg og Elsbet har blitt velsignet med fem barn.

Mange kan peke på et punkt i livet der noe hendte som gjorde at de ble frelst, for meg er det ikke slik. Jeg har min samme enkle barnetro, selvfølgelig litt utviklet, men i grove trekk er det den slik: Jeg har en Far i himmelen som passer på meg, om jeg stoler på ham vil han redde meg ut av de verste knipene. Jeg ble spurt en gang (tror jeg var 22 år) om jeg kunne beskrive mitt

forhold til Gud, og jeg svarte slik:

Jeg er som Emil, gutten som alltid finner på gærne ting, Gud er som drengen Alfred, som alltid elsker Emil, uansett hva han roter seg borti. Emil sier «du och jag Alfred», og Alfred svarer «Du och jag Emil». For meg blir det «Du å je Gud» og Gud svarer «Du og jeg Øystein».

I det daglige ber jeg min bønn, jeg ber Gud velsigne mine kjære, mitt arbeid, til og med mine biler. Jeg er av den oppfatning at den velsignede bilen funker langt bedre enn den forbanna bilen. Jeg kjørte en del turer til Baltikum og Russland med lastebil i mine tidlige 20-år. Der kom jeg borti noen situasjoner, som jeg den dag i dag er ganske sikker på at det gikk bra fordi at min Far i himmelen grep inn. Det er også greit å ha en Far i bakhånd når det virkelig drar seg til, og når sorgene står i kø.

Guds hovedbudskap i tillegg til det å stole på'n, er at vi skal være snille med hverandre, enkelt og greit. Går det på rævva så får vi si unnskyld til Ham og hverandre. E itj verre vettu.

Øystein Digre

Singsås kirkegård 1. mars 2021!
Foto: Magnar Kosberg

PÅSKEEVANGELIET I KIRKEUTSMYKNINGEN

Kirkene våre har mange bilder og skulpturer som illustrerer påskeevangeliet. Her vil vi trekke frem noen eksempler.

Soknedal kirke: Skulptur *Jesus på korset*

Kristusfiguren er gitt av Marit Østhus i 1933, og er laget av billedhugger Oscar Lynum.

Støren kirke: *Kristus på korset*

Trolig alterbilde i den gamle kirken. Gitt av Sokneprest Joen Jamt og hans kjæreste. Malt av Peter Andersen Lillie 1682. Trolig alterbilde i den gamle kirken.

Støren kirke: *Se hvilket menneske*

(Kalles også Kristus for Pilatus eller Ecce homo)

Gitt av Elias Jensen Øyen og Ole Hansen Mo. Malt av Peter Batta 1726.

Støren kirke: *Innstiftelsen av nattverden.*

Alterbilde. Malt i 1824 av Jacob Petersen

Budal kirke: *Altertavlen*

I sin helhet formidler den påskebudskapet og må «leses» nedenfra og oppover. Altertavlen er skåret av Ingebrigt Trondsen Eggan fra Rennebu i 1755. Hvem som har malt bildene er ukjent.

Nederst er et maleri av innstiftelsen av nattverden, ovenfor et maleri av korsfestelsen. Og over der igjen er det en utskåret skikkelse som forestiller den oppstandne Kristus.

MENIGHETSBLADET SIDEN 1952

Vi starter nå med 70. årgang med Menighetsbladet og det vil bli markert igjennom året. Nedenfor er første side av første nummer som kom ut til jul i 1952. Innledningen til sokneprest John Henrik Singaas i det første nummeret forteller om grunntanken bak bladet og denne er fortsatt er i stor grad gjeldene i dag. Singaas' innledning gjengis her i sin helhet. Og her kan man se at Horg kirke den gang var annekskirke under Støren prestegjeld. Singås kirke er ikke med da den hørte inn under Haldalen prestegjeld.

Menighetsblad

for Støren prestegjeld kommer her med sitt første nummer. Forberedelser til dette har nå en tid vært under arbeid. Men som all begynnelse gjerne har sine vanskeligheter, har også denne start hatt sine.

Når vi er gått til et slikt skritt å utgi et blad for menighetene i Støren, så er det ikke for å konkurrere med kristelige blad som alt er i gang — og som flere fra før er abonnenter av. Formålet er snarere en supplering enn erstatning. Og som over alt ellers — er det vel også flere hjem i Støren prestegjeld der de ikke er abonnenter av noe kristelig blad. Dette blad ville vi gjerne skulle komme inn i alle hjem i menighetene i Støren. Og bla-

dets første oppgave var da ment å være en liten budbringer — et lite «sendebrev». Dernest mente vi at bladet skulle bli en kontakt mellom hjem og kirke. Stort sett alt som angår menighet og menighetsliv vil en komme til å finne her i bladet. Her vil en finne navnene på de små som ved dåpen blir innlemmet i Herrens menighet, navnene på dem som har bestemt seg for å bygge hjem sammen og ennvidere navnene på dem som «Gud kaller til oppbrudd». Dette blad skal med andre ord være Støren menigheters eget organ.

Og vi er takknemlig for bidrag til bladet. Skulle det derfor være noen som har noe på hjertet av kristelig art eller menighetsmessig karakter, så er bladets spal-

Menighetsblad

for Støren prestegjeld kommer her i sitt første nummer. Forberedelser til dette har nå en tid vært under arbeid. Men som all begynnelse gjerne har sine vanskeligheter, har også denne start hatt sine.

Når vi er gått til et slikt skritt å utgi et blad for menighetene i Støren, så er det ikke for å konkurrere med kristelige blad som alt er i gang – og som flere fra før er abonnenter av. Formålet er snarere en supplerings enn erstatning. Og som over alt ellers – er det vel også flere hjem i Støren prestegjeld der de ikke er abonnenter av noe kristelig blad. Dette blad ville vi gjerne skulle komme inn i alle hjem i menighetene i Støren. Og bladets første oppgave var da ment å være en liten budbringer – et lite «sendebrev». Dernest mente vi at bladet skulle bli en kontakt mellom hjem og kirke. Stort sett alt som angår menighet og menighetsliv vil en komme til å finne her i bladet. Her vil en finne navnene på de små som ved dåpen blir innlemmet i Herrens menighet, navnene på som har bestemt seg for å bygge hjem sammen og ennvidere navnene på dem som «Gud kaller til oppbrudd». Dette bladet

skal med andre ord være Støren menigheters eget organ.

Og vi er takknemlig for bidrag til bladet. Skulle det derfor være noen som har noe på hjertet av kristelig art eller menighetsmessig karakter, så er bladets spalter åpne. Vi håper det vil komme inn mange bidrag. Del med oss andre dine opplevelser med din Herre og Mester.

Så til sist den økonomiske side. Den er vi også nødt til å berøre. Alt koster, som kjent, og selvsagt også det å utgi et blad. Vi har ikke fastsatt noen årskontingent, men overlater enhver å gi hva de selv måtte ønske. (Skulle vi antyde noe, måtte det være kr 2,50 pr år). Vi håper at en appell til hjertelaget vil greie seg, og at det vil komme inn nok til å bestride de nødvendige utgifter. Vi ber dere huske menighetsbladet! Bidrag mottas av prestene og klokkerne i de enkelte menigheter – eller kan sendes herredskasserer Per Rogstad, Støren.

Så er det da vår bønn at Gud vil signe menighetsbladet og at det må tjene Hans sak.

J. H. S.

ALTERTAVLA I SINGSÅS KIRKE

«Frelseren står som en sky over jordkloden, rekker ut armene som om han sier: Kom til mig alle som strever og har tungt å bære, hos meg skal dere finne hvile.»

Altertavlen i «ens egen kirke» er for mange et kjært symbol. Tavlen er et blikkfang som en i årenes løp blir godt kjent med, som vekker gode følelser i en og som en blir glad i. En altertavle er et religiøst kunstverk som kan være malt, laget av tre eller hugget i stein. Svært ofte er tavla et maleri, og det er ofte Jesus som er hovedmotivet. Slik er det også i Singsås kirke.

Altertavla i Singsås kirke er malt av Christen Brun i 1884. Tavla er en kopi av altertavla «Kristus i skyen», som Adolph Tidemand malte til Tyristrand kirke i 1875.

Tidemand er mest kjent for sine nasjonalromantiske bilder som «Brudeferden i Hardanger» (1848) og «Haugianerne» (1848). På slutten av livet malte Tidemand sine tre alterbilder, Kristi dåp (Trefoldighetskirken i Christiania 1868), Kristi oppstandelse (Bragernes kirke i Drammen 1871) og Kristus i skyen (Tyristrand kirke 1875).

På bildet Kristus i skyen står Kristus på en sky som svever over jordkloden. Bakgrunnen er gullfarget. Jordkloden, skyen og Kristus står i sterk kontrast mot en gullgrunn som leder tanken hen på Kristus Pantokrator-fremstillinger (fremstilling av Kristus som allherskeren, den oppstandne Kristus, som hersker over hele universet) i tidlig kristen kunst, ifølge Uberg ved Universitetet i Oslo.

Ved å benytte gullgrunn forsterker Tidemand den symbolske effekten av skikkelsen Kristus som eksisterer utenfor tid og rom. Dette understrekes ytterligere ved at gullgrunnen er pålimt kors, stjerner og små rundinger, alt overstrøket med gullmaling. Ved Nasjonalgalleriet finnes en liten skisse av bildet som sannsynligvis er et forarbeid til alterbildet. På denne skissen har jordkloden inntegnet landområdene, til og med Norge er med. Ved å sammenføre kjente forbilder i en ab-

strakt helhet, skapte Tidemand et Kristus-emblem med stor kraft.

Tidemands biograf, Lorentz Dietrichson betegner altertavlen i Tyristrand som: «det smukkeste af alle Tidemands religiøse verker». Uberg mener at bildet i Tyristrand» gir et mektig og hellig inntrykk, det er som om det hviler en Grundtvigs ånd over bildet. Det formidler trøst og håp. Ifølge biograf Dietrichson ble bildet bestilt i juli 1874, kort tid etter at ekteparet Tidemand hadde mistet sin eneste sønn. Tavlen var opprinnelig planlagt til Mandal kirke, kunsternes fødeby, men planen ble forandret på grunn av at hans krav til endringer ved alteret ble for kostbare.

I Tyristrand kirke står følgende tekst under alterbildet av Kristus i skyen:

«Kommer hit til meg alle som arbeider og er besværede! Jeg vil gi eder hvile.» Matt. 11:28.

«Se, jeg er med eder alle dager inntil verdens ende.» Matt. 28: 2.

Altertavla er nygotisk, som kirka for øvrig.

Kopien i Singsås kirke har avvik fra originalen. Bildefeltet er trangere, slik at armene til Kristus når nesten ut til bilderammen. Uberg mener at Brun i sine kopier ikke har klart å overføre den følsomhetene overfor motivet som finnes i originalen. Hun påpeker en hardhet i utførelsen, noe som spesielt preger Kristusoppfattelsen. Bruns Kristus er mørkere, strengere og mindre nyansert fremstilt, enn hos Tidemand. Dette henger sannsynligvis sammen med Bruns manglende dyktighet når det gjelder det maleriske, ikke en bestemt Kristusoppfattelse.

Adolph Tidemand var negativt innstilt til at hans altertavler skulle kopieres. I 1868 ba han om skriftlig bekreftelse på at det ikke skulle lages kopier av altertavlen «Kristi dåp». (Trefoldighetsskirken i Oslo). Denne bekreftelsen ble gitt av Kirkeinspeksjonen, men allerede i 1870 ble tavlen kopiert og i 1880, fire år etter kunstnerens død, gikk Kirkeinspeksjonen bort fra sin lovnad. Kristus i skyen ble kopiert 12 ganger (8 ganger av Christen Brun, 4 ganger av andre kunstnere).

Kopiene finnes i:

Sarpsborg kirke (Østfold), 1879

Ål kirke (Buskerud), 1880

Garder kirke (Akershus), 1881

Hjørundfjord kirke (Møre og Romsdal), 1880

Myrbostad kirke (Møre og Romsdal), 1880

Indre Fræna (Møre og Romsdal), 1880

Lillehammer kirke (Oppland), 1882 (Er byttet ut med ny)

Singsås kirke, 1884

Kilde: «Dit tårnet peikar»

DØPTE

*Vi takker og ber for
våre nydøpte:*

*«Ingen på jorden er
himlen så nær som bar-
net han tar i sin favn...»*

STØREN

21.11 Emil Lian Hansen – døpt
Nidaros Domkirke
29.11 Signe Grytdal
13.12 Alfred Moen Saure
2021
07.02 Kristine Horgøien

SOKNEDAL

22.11 Johan Halseth Solberg
22.11 Storm Evensen Skjærli
22.11 Hanna Enoksen Grytdal
2021
13.01 Elias Aas
27.01 Joa Aquino Bjerkenås

DØDE

*Vi minnes og takker
for de som nylig har
gått bort.*

STØREN

03.12 Magnar Idar Kant
11.12 June Hugdal
18.12 Ivar Jarle Buvarp

SOKNEDAL

20.11 Gunnbjørg Sveum
27.11 Anders Sommervold
2021
08.01 Borghild Solveig Solberg
29.01 Ola Birger Vagnild
02.02 Gerd Aasenhush
09.02 Marit Tømmerås

SINGSÅS

24.11 Anne Hansdatter Buseth
15.12 Marit Solveig Nordløkken
21.12 Ingvar Norvald Trøien
22.12 Per Storli
2021
05.01 Kristine Løvli
19.02 Ole Kjelden

BUDAL

08.12 Kjersti Jorun How
18.12 Jan Martin Hindbjørgen
2021
29.01 Magnhild Lillebudal

**Vi minner om at vi har flyttet kirkekontoret
Ny adresse er Kjerkvollveien 1, Støren. Inngang B
Velkommen!**

Støren Kirkelige Fellestråd

Kirkekontoret

Besøksadresse: Støren næringscenter, Kjerkvollveien 1,
inngang B, 7290 Støren.
Postadresse: Rørosveien 11, 7290 Støren
Sentralbord: 72 40 31 50
E-post: kirkekontoret@mgk.no
Hjemmeside: www.storen.kirken.no
Facebook: Kirkene i Midtre Gauldal
Kontoret er åpent kl 9-14. Onsdager stengt.

Menighetsbladet

Utkommer fire ganger pr. år. Kirkekontoret tar imot meldinger
om adresseendring og annet ang. abonnement
Kontingent kr 250 pr. år Bankgiro 4333 35 43487
Redaksjonskomité for Menighetsbladet: Tone Rogstad Rise,
Kjell Bjarne Rønningsgrind, Ingvild Sandberg, Erling Lenvik,
Ole Dahle, Eli Ødegård (red).

Ansvarlig redaktør for Menighetsblad nr 1/2021

Kirkeverge / daglig leder Eli Ødegård

Neste nummer

Neste nummer kommer i uke 24, frist stoff 18. mai.
Stoff sendes som vanlig post til Støren kirkekontor,
Rørosveien 11, 7290 Støren eller på
e-post: kirkekontoret@mgk.no

Forsidebilde: Maria Finnanger med sine snøskulpturer.

Foto: Kjell Bjarne Rønningsgrind

Trykk: Orkla Grafiske AS, 7300 Orkanger

Ansatte:

Hans-Ole Sveia, prostiprest	72 40 31 53
Ole Dahle, sokneprest	72 40 31 56/970 22 513
Kari Dagrun Digre, trosopplærer	72 40 31 52/903 68 985
Eli Ødegård, kirkeverge	72 40 31 54/950 89 461
Torill Eggen, sekretær	72 40 31 50/954 22 315
John Bjørnli, menighetsarbeider	948 77 263
Stein Sundlisæter Kirketjener/kirkegårdsarb.	970 90 120
Ole Sundlisæter, Kirketjener/kirkegårdsarb.	958 12 936
Magnar Kosberg, Kirketjener/kirkegårdsarb.	918 13 532
Aud Irene Hindbjørg, Kirketjener/kirkegårdsarbeider	908 26 184

Leder for Fellestrådet:

Leder: Vegard Hassel	992 21 133
----------------------	------------

Ledere i menighetsråd

Støren: Erling Lenvik	959 23 630
Soknedal: Tone Rogstad Rise	950 31 869
Singsås: Ruth Elsbeth Sveås Digre	975 65 100
Budal: Aud Irene Hindbjørg	908 26 184

Viktig info iht korona!

Myndighetenes bestemmelser om smittevern gjør at vi må ha oversikt over hvem som er i kirkene våre slik at vi kan bidra med eventuell smittesporing. I kirkene vil vi derfor registrere frammøtte på liste med navn og telefonnummer. Navnelisten oppbevares på kirkekontoret i 14 dager før den makuleres. Dette jfr. Covid-19 forskrifter §13.

For øvrig følges de generelle smittevernreglene inne i kirkene, bruk albuekrok/papirlommetørkle ved hoste eller nysing, 1 meter avstand og bruk av desinfeksjon ved inn og utgang.

For å ivareta smittevernreglene har vi en mengdebegrensning.

Mengdebegrensning skjer i forhold til 2 m avstand mellom kohorter og enkeltpersoner pga. salmesang.

Viser til mer info på vår hjemmeside: storen.kirken.no

BUDAL SOKN

1. april Skjærtorsdag

Budal/Kloppslettua

Friluftsgudstjeneste kl. 14:00 v/sokneprest Ole Dahle.

25 .april 4.søndag i påsketiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens Trosopplæring.

13. mai Kristi Himmelfartsdag

Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Menighetens dåpsopplæring.

17. mai

Gudstjeneste kl. 12:30 v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Kor og korps.

06.juni 2. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 11:00 v/ sokneprest Ole Dahle. Ofring: Menighetens Konfirmantarbeid.

SINGSÅS SOKN

28. mars Palmesøndag

Gudstjeneste kl. 19:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Kirkens Nødhjelp.

2. april Langfredag

Røsbjørgvollen (setervoll til B. K. Sveås)

Friluftsgudstjeneste kl. 12:00 v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Speiderne i Singsås.

4.april Påskedag

Høytidsgudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetsarbeidet.

18. april 3. søndag i påsketiden

Familiegudstjeneste kl.11:00 v/sokneprest Ole

Dahle. Tårnagenter deltar. Ofring: Menighetens trosopplæring. Menighetens årsmøte umiddelbart etter gudstjenesten.

2. mai 5.søndag i påsketiden

Visitasgudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle, prostiprest Hans-Ole Sveia, sokneprest Örjan Swenberg, prost Øystein Flø og biskop Herborg Finnset. Ofring: Menighetsarbeidet. Kirkekaffe på Menighetshuset med biskop Herborg Finnset's visitasforedrag.

17. mai

Gudstjeneste kl. 14:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Kor og korps.

23. mai Pinsedag

Gudstjeneste kl.11:00 v/sokneprest Ole Dahle. Ofring: Menighetens misjonsprosjekt.

13. juni 3. søndag i treenighetstiden

Gudstjeneste kl. 14:00. Ofring: Normisjon, Singsås.

SOKNEDAL SOKN

1. april Skjærtorsdag

Gudstjeneste kl. 19:00 v/sokneprest Ole Dahle.

5. april 2. påskedag

v/Soknedal Bo- og dagsenter

Friluftsgudstjeneste kl. 11:00 v/ prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetsarbeidet.

18. april 3. søndag i påsketiden

Gudstjeneste kl. 14:00 v/sokneprest Ole Dahle.

Ofring: Misjonsprosjektet i Senegal. Menighetens årsmøte umiddelbart etter gudstjenesten.

17. mai
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Soknedal skolekorps.

24. mai 2. pinsedag
Gudstjeneste kl. 14:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens dåpsopplæring.
(Gudstjenesten utgår dersom det ikke blir dåp)

30. mai Treenighetssøndag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens Konfirmantarbeid.

20. juni 4. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00. 50-årskonfirmanter møter.
Ofring: Menighetsarbeidet.

STØREN SOKN

28. mars Palmesøndag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens Trosopplæring.
Innsettelsesgudstjeneste kantor Magnus Kløften.

1. april Skjærtorsdag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetens Konfirmantarbeid.

4. april Påskedag
Støren Idrettspark v/lavvo

Friluftsgudstjeneste kl. 14:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens dåpsarbeid.

11. april 2. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/sokneprest Ole Dahle.
Ofring: Menighetsarbeidet. Menighetens årsmøte umiddelbart etter gudstjenesten.

9. mai 6. søndag i påsketiden
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Menighetens konfirmantarbeid.

17. mai
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. Ofring: Kor og Korps.

24. mai 2. pinsedag
Gudstjeneste kl. 11:00 v/prostiprest Hans-Ole Sveia. 50-årskonfirmanter 2020 møter.
Ofring: Speiderne i Singsås.

13. juni 3. søndag i treenighetstiden
Gudstjeneste kl. 11:00. 50-årskonfirmanter 2021 møter. Ofring: Menighetenes konfirmantarbeid.

Se også nasjonale sendinger på TV og radio

RETUR:

Menighetsblad for
Støren Kirkekontor
Rørosveien 11
7290 STØREN

Full distribusjon

BARNAS SIDE

Finn veien til Jesus!

Hjelp Maria, Peter og Johannes med å finne veien til engelen i den tomme graven, og videre til Jesus! (Tegning: Kari Sortland)

Gi barnebladet
BARNAS til et
barn du er
glad i!

Dette oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på fondagsskolen.no
eller 22 04 71 00.

Vitser

Klassen hadde matteprøve. En av oppgavene var slik: «Et hus har 5 etasjer. Hver etasje har 20 trappetrinn. Hvor mange trappetrinn må du gå for å komme til toppen?»

– Enkelt, tenkte Ole, og skrev: «Alle.»

- Hvordan er den nye gitaren din?
- Jeg måtte kaste den.
- Hvorfor det?
- Den hadde jo et stort hull i midten!

Hva får du hvis du krysser en kalkulator med et menneske?
Svar: En venn du kan regne med.

Finn fem feil

Maria Magdalena løp og fortalte disiplene at Jesus var stått opp fra de døde. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?

(Tegning: Kari Sortland)

